

Vanhusneuvoston lausunto Karkkilan kaupungin hyvinvointisuunnitelmaluonnoksesta 2026 - 2029

Vanhusneuvosto 15.10.2026 § 38
117/00.01.02/2024

Hyvinvoinnin ja terveyden edistäminen on toimintaa, jolla tuetaan kuntalaisten mahdollisuuksia hyvinvoinnin, terveyden, osallisuuden sekä työ- ja toimintakyvyn ylläpitämiseen ja parantamiseen. Kunnan tehtävänä on asettaa hyvinvoinnin ja terveyden edistämiseksi tavoitteet ja määritellä tavoitteita tukevat toimenpiteet. Kunnassa laaditaan valtuustokausittain hyvinvointikertomus ja -suunnitelma.

Karkkilan kaupungin hyvinvointisuunnitelmaa vuosille 2026–2029 on valmisteltu toimialarajat ylittävässä yhteistyössä. Hyvinvointisuunnitelma on työkalu, jonka avulla edistetään kaupunkilaisten hyvinvointia, terveyttä ja turvallisuutta sekä kavennetaan hyvinvointieroja eri väestöryhmien välillä.

Elinvoimalautakunta on käsitellyt hyvinvointisuunnitelmaluonnosta 26.8.2026 § 33 ja hyväksynyt luonnoksen lähetettäväksi lausuntokierrokselle. Lausuntoa luonnoksesta on pyydetty kaupungin lautakunnilta ja vaikuttamistoimielimiltä sekä Länsi-Uudenmaan hyvinvointialueelta, Lohja-Karkkila-työllisyysalueelta ja HUS-yhtymältä 19.10.2026 klo 12.00 mennessä.

Lausuntopalautteen perusteella valmistellaan lopullinen hyvinvointisuunnitelma. Suunnitelmaluonnoksen mittarit täydennetään lausuntokierrokselta saatavan palautteen jälkeen. Hyvinvointisuunnitelma etenee elinvoimalautakunnan käsittelyn jälkeen kaupunginhallituksen ja edelleen kaupunginvaltuuston hyväksyttäväksi.

Vanhusneuvostolta pyydetään lausuntoa liitteenä olevasta Karkkilan kaupungin hyvinvointisuunnitelmaluonnoksesta vuosille 2026–2029.

Ehdotus

Vanhusneuvoston puheenjohtaja:

Vanhusneuvosto antaa lausuntonsa Karkkilan kaupungin hyvinvointisuunnitelmaluonnoksesta 2026–2029.

Päätös

Hyväksyttiin.

Vanhusneuvosto kiittää mahdollisuudesta lausua hyvinvointisuunnitelman 2026–2029 luonnoksesta ja toteaa lausuntonaan seuraavaa:

Syrjäkylällä asuva, pienituloinen ikäihminen, joka ei halua osallistua seurakunnan tilaisuuksiin, mutta haluaisi osallistua muuten. Mitä kaupunki voi tarjota sellaiselle ihmiselle? Miten päästä tapahtumiin, jos julkinen liikenne ei toimi?

Sosiaalinen kanssakäyminen on tärkeää. Esimerkiksi yksinäisyys puolison kuoltua. Kohtaamispaikkoja tarvitaan.

Yli 65-vuotiaat on niputettu kohteeksi, joille tehdään jotain. Suurin osa toiminnasta, jota ikäihmiset tekevät, on ikäihmisten itsensä tekemää. Ikäihmiset ovat kaikin puolin aktiivisia toimijoita. 60-75-vuotiaat ovat yksi ikävaihe, 75-84 toinen ja 85+ kolmas. Nämä ikäryhmät ovat erilaisia ja se tulisi huomioida.

Apua ei saa silloin, kun sitä tarvitsisi. Esimerkiksi ambulanssia ei saa tai ambulanssi ohjeistaa ottamaan taksin.

Yli 75-vuotiaista enemmistö ei käytä älylaitteita. Esimerkiksi Commu tai Lunna eivät ole kuitenkaan kovin helppoja käyttöliittymiä. Kaikki ei voi muuttua digitaaliseen muotoon, pitää olla mahdollisuus hoitaa asioita puhelimitse tai kasvokkain.

Kaikukortti-mahdollisuus on hyvä pienituloisille. Sen toivotaan säilyvän.

Terveellinen ravitsemus pitäisi huomioida arjessa ja kaupungin toiminnassa paremmin. Esimerkiksi ikääntyneiden ravitsemuksesta tilaisuuksia ja kursseja.

Melinda Paunonen poistui kokouksesta pykälän käsittelyn aikana klo 13.00.